

एकपत्नीत्वं पातिव्रत्यं ॥ शीतोभव हृताशनेतिशेषः ॥ अस्याः सीताछायात्वेपि स्वस्मिन्तदभेदबुद्धिसत्वान्नैतदुक्त्यसंगतिः ॥ ततः सीतोपासनानंतरं तीक्ष्णार्चिरप्यनलः प्रदक्षिणशिखोज्ज्वाल ॥ २७ ॥ तथा सीतायाः कपेः शिवं स्वकृतं शंसन्निवाभूत् ॥ किंच हनूमज्जनकोनिलोवायुः पुच्छानलयुतोपि देव्याः संमुखे स्वास्थ्यकरः कपेः स्वास्थ्यसूचकः सन्प्रालेयानिलशीतलोवबौ ॥ २८ ॥ सर्वतः प्रदीप्तोग्निरित्यन्वयः ॥ २९ ॥ लांगूलाग्रे शिशिरस्य हिमस्य संपातः पिण्डवप्रतिष्ठितइत्यन्वयः ॥ ३० ॥ तत्रोपपत्तिं चिंतयति ॥ अथवेति ॥ यद्यस्मात्पुवता मया सरितांपतौ रामप्रभावात्समुद्रे पर्वतरूपमाश्चर्यं दृष्टं ततो रामप्रभावादेवेदमपीत्यर्थः ॥ ३१ ॥ ॥ ननु समुद्रेरणे

यदिवालेकपत्नीत्वंशीतोभवहनूमतः ॥ ततस्तीक्ष्णार्चिरव्यग्रः प्रदक्षिणशिखोनलः ॥ २७ ॥ ज्ज्वालन्मृगशावाक्ष्याः शंसन्निवश्रुभं कपेः ॥ हनूमज्जनकश्चैवपुच्छानलयुतो निलः ॥ वबौ स्वास्थ्यकरो देव्याः प्रालेयानिलशीतलः ॥ २८ ॥ दत्तमाने च लांगूले चिंतयामास वानरः ॥ प्रदीप्तोग्निरयंकस्मान्नमांदहतिसर्वतः ॥ २९ ॥ दृश्यते च महाज्वालः करोति च न मे रुजं ॥ शिशिरस्येव संपातो लांगूलाग्रे प्रतिष्ठितः ॥ ३० ॥ अथवा तदिदं व्यक्तं यदृष्टं पुवता मया ॥ रामप्रभावादाश्चर्यं पर्वतः सरितांपतौ ॥ ३१ ॥ यदि तावत्समुद्रस्य मैनाकस्य च धीमतः ॥ रामार्थं संभ्रमस्तादृक्किमग्निर्न करिष्यति ॥ ३२ ॥ सीतायाश्चानृशंस्येन तेजसाराधवस्य च ॥ पितुश्च मम सख्येन न मांदहति पावकः ॥ ३३ ॥ भूयः संचिंतयामास मुहूर्तं कपिकुंजरः ॥ कथमस्मद्विधस्येह बंधनं राक्षसाधमैः ॥ ३४ ॥ प्रतिक्रियास्य युक्ता स्यात्स तिमत्यं पराक्रमे ॥ ततश्छित्वा च तान्पाशान्वेगवान्वै महाकपिः ॥ ३५ ॥

न मैनाकोत्थानं प्रयुज्यतेऽग्रेस्तु स्वभाववैपरीत्यं कुतस्तत्राह ॥ यदीति ॥ तावदिति वाक्यालंकारे रामार्थं रामोपकारार्थं तादृक्संभ्रमो यदि आदरपूर्वकत्वेन यदि तदा रामेण नित्यमुपासितो ग्निः ॥ रामोपकारार्थं कथमपि शैत्यं न करिष्यतीत्यर्थः ॥ ३२ ॥ आनृशंस्यमाश्रितजनदया ॥ ३३ ॥ चिंतयामास ॥ अनंतरकर्तव्यमिति शेषः ॥ ३४ ॥ प्रतिक्रिया लंकादहनरूपा ॥ मद्यं मम ॥ ३५ ॥